

Śląski Wojewódzki Konserwator Zabytków w Katowicach
Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Katowicach
Delegatura w Częstochowie, ul. Mirowska 8, 42-217 Częstochowa
tel./fax (34) 365 16 38; e-mail: delegaturaczwa@katowice.wkz.gov.pl

Wysłano dnia
08-04-2025
..... podpis

C-AR.5140.12.2024.KWK
RPW/30343/2024

Częstochowa, 08.04.2025 r.
za potwierdzeniem odbioru

ZAWIADOMIENIE **o włączeniu zaktualizowanej karty ewidencyjnej zabytku**

Działając na podstawie § 15 ust. 1, 3- 4, 7 Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (tekst jedn. Dz. U. z 2021 roku poz. 56) w zw. z art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tekst jedn. Dz. U. z 2024 roku, poz. 1292)

Śląski Wojewódzki Konserwator Zabytków w Katowicach **zawiadamia**

iż do wojewódzkiej ewidencji zabytków włączona została zaktualizowana karta ewidencyjna zabytku archeologicznego lądowego: Parzymiechy stan. 14 (AZP 81-45/34): ślad osadnictwa nowożytnego (XVI-XIX w.), pole bitwy – 1 września 1939 r.

Pouczam, iż ochronę zabytków archeologicznych regulują przepisy ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Wyjaśniam, że zgodnie z art. 21 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami ewidencja zabytków jest podstawą do sporządzania programów opieki nad zabytkami przez województwa, powiaty i gminy. Jednym z rodzajów ewidencji zabytków jest wojewódzka ewidencja zabytków, którą prowadzi wojewódzki konserwator zabytków w formie kart ewidencyjnych zabytków znajdujących się na terenie województwa (art. 22 ust. 2 ustawy). Sposób prowadzenia wojewódzkich ewidencji zabytków określa rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z 26 maja 2011 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem. Zgodnie z § 14 ust. 1 rozporządzenia, wojewódzki konserwator zabytków włącza kartę ewidencyjną zabytku do wojewódzkiej ewidencji zabytków po sprawdzeniu, czy dane zawarte w karcie ewidencyjnej zabytku są wyczerpujące i zgodne ze stanem faktycznym, a także czy dokumentacja fotograficzna zabytku umożliwia jego identyfikację.

Włączenie karty zabytku do wojewódzkiej ewidencji zabytków to czynność materialno-techniczna, która nie jest objęta postępowaniem administracyjnym w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2024 roku, poz. 572) ani nie jest decyzją wydawaną w toku postępowania administracyjnego. Czynność włączenia karty obiektu do wojewódzkiej ewidencji zabytków, w odróżnieniu od wpisania zabytku do rejestru zabytków, nie ma jurysdykcyjnego charakteru. Organ nie prowadzi w tej sprawie żadnego postępowania, w którym właściciel lub posiadacz zabytku mógłby przedstawiać przeciwne twierdzenia (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 29 listopada 2018 r., sygn. II OSK 2225/18). Opracowanie dla obiektu zabytkowego karty ewidencyjnej i dołączenie jej do prowadzonego zbioru,

czyli włączenie do wojewódzkiej ewidencji zabytków, ma charakter czynności materialno-technicznej, a nie jest aktem administracyjnym przybierającym postać decyzji, postanowienia bądź zarządzenia. W wyroku z dnia 26 października 2016 r., sygn. akt II OSK 96/15, Naczelny Sąd Administracyjny potwierdził prezentowane w orzecznictwie sądów administracyjnych stanowisko, że organ prowadzący ewidencję zabytków nie jest zobowiązany do przeprowadzenia jurysdykcyjnego postępowania administracyjnego w przedmiocie włączenia karty danego obiektu do ewidencji i w związku z tym nie wydaje żadnej decyzji administracyjnej. Wojewódzki konserwator zabytków jako wyspecjalizowany w zakresie ochrony zabytków i opiece nad nimi organ, dysponujący odpowiednią kadrą urzędniczą, jest ustawowo uprawniony w ramach własnego urzędu do dokonania oceny wartości zabytkowego obiektu.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 1 ustawy u o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami zabytkiem jest nieruchomość lub rzecz ruchoma będąca dziełem człowieka i stanowiąca świadectwo minionej epoki lub zdarzenia, której zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, artystyczną lub naukową. Ponadto w myśl z art. 3 pkt 4 cyt. wyżej ustawy **zabytkiem archeologicznym jest zabytek nieruchomy, będący powierzchnią, podziemną lub podwodną pozostałością egzystencji i działalności człowieka, złożoną z nawarstwień kulturowych i znajdujących się w nich wytworów bądź ich śladów albo zabytek ruchomy, będący tym wytworem.** Zgodnie z obowiązującymi standardami konserwatorskimi kartę ewidencyjną nieruchomego zabytku archeologicznego położonego na lądzie zakłada się dla każdego znanego i zlokalizowanego nieruchomego zabytku archeologicznego w Polsce – istniejącego, jak też zniszczonego, w tym całkowicie przebadanego (patrz załącznik do wytycznych Generalnego Konserwatora Zabytków z dnia 8 stycznia 2020 r., sygn. DOZ-KiNK.070.14.2018.WJ - *Standardy prowadzenia badań archeologicznych Cz. 1 Badania nieinwazyjne lądowe*, w: Kurier Konserwatorski nr 17, NID, Warszawa 2020).

W ocenie Śląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Katowicach zaktualizowana karta ewidencyjna stanowiska Parzymiechy stan. 14 (AZP 81-45/34), wykonana w dniu 6 grudnia 2024 roku posiada dane wyczerpujące i zgodne ze stanem faktycznym, a załącznik mapowy określający lokalizację i zasięg stanowiska umożliwia jego identyfikację.

z up. ŚLĄSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
KONSERWATORA ZABYTEKÓW w Katowicach
mgr Aleksandra GAJDA
st. Inspektor Ochrony Zabytków

Załącznik:

1. Kserokopia zaktualizowanej karty KEZAL AZP 81-45/34

Otrzymują:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

Do wiadomości:

1. BIP – WUOZ w Katowicach
2. aa/ KWK

Osoba prowadząca sprawę: st. insp. Katarzyna Wieczorek-Kańczura,
tel. 34 365-16-38 wew. 21; KWK, dn. 02.04.2025 r.

